

rozbudowy portów,
zabezpieczenia wybrzeża,
rozbudowy stoczni,
rozbudowy urządzeń przeznaczonych dla rybo-
łówstwa,
rozbudowy przedsiębiorstw podległych Min. Że-
glugi;

- 2) kierowanie za zgodą Ministra Żeglugi robotami w zakresie sporządzonych przez siebie projektów w wypadkach specjalnie uzasadnionych;
- 3) sporządzanie projektów zagospodarowania przestrzennego całości lub części portów;
- 4) wykonywanie wszelkich innych zadań z zakresu projektowania budowli i urządzeń dotyczących potrzeb Ministerstwa Żeglugi.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ŻEGLUGI **A. Rapacki**
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z **E. Szyr**
MINISTER SKARBU **K. Dąbrowski**

236.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 22 listopada 1949 r.

o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Państwowe Biuro Projektów Budownictwa Morskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”.

Na podstawie art. 3 pkt. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) i w związku z § 10 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 22 listopada 1948 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Biuro Projektów Budownictwa Morskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” (Monitor Polski z 1949 Nr A-14, poz. 195), zmienionego zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 22 listopada 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-23, poz. 235) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: „Państwowe Biuro Projektów Budownictwa Morskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, utworzonemu zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 22 listopada 1948 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Biuro Projektów Budownictwa Morskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” (Monitor Polski Nr A-14, poz. 195), zmienionym zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 22 listopada 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-23, poz. 235) nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ŻEGLUGI **A. Rapacki**
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z **E. Szyr**
MINISTER SKARBU **K. Dąbrowski**

Załącznik do zarządzenia Ministra Żeglugi
z dnia 22 listopada 1949 r. (poz. 230).

STATUT

przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą:

„Państwowe Biuro Projektów Budownictwa Morskiego”.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Państwowe Biuro Projektów Budownictwa Morskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwem”, utworzone zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 22 listopada 1948 r. (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-14, poz. 195), zmienionym zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 22 listopada 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-23, poz. 235) działa na podstawie przepisów dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną.

2. Prowadzone jest w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego na podstawie planu finansowo-gospodarczego.

§ 3. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Gdańsku.

§ 4. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest:

- 1) opracowywanie dokumentacji technicznej, potrzebnej dla wykonania planu inwestycyjnego i re-

montowego instytucji podległych Ministerstwu Żeglugi; dokumentacja techniczna obejmuje zakres:

rozbudowy portów,
zabezpieczenia wybrzeża,
rozbudowy stoczni,
rozbudowy urządzeń przeznaczonych dla rybo-
łówstwa,
rozbudowy przedsiębiorstw podległych Min. Że-
glugi;

- 2) kierowanie za zgodą Ministra Żeglugi robotami w zakresie sporządzanych przez siebie projektów w wypadkach specjalnie uzasadnionych;
- 3) sporządzanie projektów zagospodarowania przestrzennego całości lub części portów;
- 4) wykonywanie wszelkich innych zadań z zakresu projektowania budowli i urządzeń, dotyczących potrzeb Ministerstwa Żeglugi.

Rozdział II.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 5. Przedsiębiorstwo podlega Ministrowi Żeglugi, który sprawuje nad nim nadzór i kontrolę.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Żeglugi, składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektorowi — Wicedyrektora.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

2. Przepisy powyższe nie uchybiają możliwości udzielania pełnomocnictw samodzielnych lub łącznych do dokonywania poszczególnych czynności prawnych lub czynności określonego rodzaju.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą weksli, czeków, dokumentów stwierdzających zaciąganie lub udzielenie kredytu pieniężnego oraz udzielania pełnomocnictw do tych czynności. Powinny one być podpisywane przez dwie osoby, wskazane w ust. 1, przy czym jedną z nich musi być osoba, określona w § 8.

§ 8. Minister Żeglugi powierzy jednemu z członków Dyrekcji lub jednemu z pełnomocników handlowych kierownictwo finansowe, ustanawiając w razie potrzeby również innych pełnomocników bądź do czasowego zastępowania kierownika finansowego, bądź do dokonywania określonych czynności wchodzących w zakres kierownictwa finansowego.

§ 9. 1. Niezależnie od odpowiedzialności Dyrektora, kierownik finansowy odpowiedzialny jest za przestrzeganie przepisów normujących gospodarkę finansową przedsiębiorstwa, a w szczególności za stan księgowości, sporządzanie planu finansowego oraz za właściwe i terminowe sporządzanie bilansów i innych sprawozdań finansowych.

2. Jeżeli kierownik finansowy uzna, że czynność przedsiębiorstwa jest niezgodna z przepisami normującymi gospodarkę finansową, przedstawia swoją opinię na piśmie do wiadomości Dyrekcji, a w przypadku nieuwzględnienia tej opinii — Ministrowi Żeglugi oraz bankowi finansującemu.

3. W przypadkach zamierzonego dokonania czynności, nie wyłączając przewidzianych w § 7 ust. 3, które kierownik finansowy uzna za niezgodne z przepisami normującymi gospodarkę finansową, powinien on zastosować się do otrzymanego na piśmie polecenia Dyrektora, jednocześnie przysyłając swoją opinię Ministrowi Żeglugi oraz bankowi finansującemu.

4. Regulamin ustali, kiedy Dyrekcja winna zasięgnąć opinii kierownika finansowego co do zamierzonych czynności, sposób postępowania przy zastępowaniu przedsiębiorstwa przez inne osoby poza Dyrektorem oraz sposób postępowania, gdy kierownika finansowego zastępuje inna osoba spośród osób, wymienionych w § 8.

§ 10. 1. Do Dyrekcji przedsiębiorstwa należy prowadzenie wszystkich spraw przedsiębiorstwa.

2. Dyrekcja przedsiębiorstwa pełni swe czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejszym statutem i regulaminem oraz jest odpowiedzialna za prowadzenie przedsiębiorstwa.

§ 11. Zatwierdzenia Ministra Żeglugi wymagają decyzje dotyczące:

- a) regulaminów w zakresie struktury przedsiębiorstwa i podziału czynności,

- b) otwierania, dzielenia lub łączenia poszczególnych oddziałów przedsiębiorstwa i zakładów pracy oraz ich związania,
- c) ustanawiania pełnomocników handlowych podlegających wpisaniu do rejestru handlowego,
- d) warunków i zakresu działania projektowanych układów zbiorowych w stosunku do pracowników przedsiębiorstwa.

§ 12. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania jej czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

Rozdział III.

Majątek i rachunkowość przedsiębiorstwa.

§ 13. Rokiem operacyjnym przedsiębiorstwa jest rok kalendarzowy.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokolarnie w imieniu Skarbu Państwa.

2. W ramach planu gospodarczego i finansowego przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Majątek ruchomy, przeznaczony dla przedsiębiorstwa, wyodrębnia się protokolarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje się przedsiębiorstwu na własność.

4. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy tudzież zaciągać zobowiązania.

5. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa, znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu przedsiębiorstwa, wykazuje się w aktywach przedsiębiorstwa tak, jak gdyby stanowił jego własność.

6. Za zobowiązania, zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości majątku nieruchomego, stanowiącego własność Skarbu Państwa, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwo przedstawia do zatwierdzenia Ministra Żegluga bilans, sprawozdania z działalności, wnioski o podziale zysków lub pokryciu strat, plany finansowo-gospodarcze i inwestycyjne.

2. Zasady prowadzenia księgowości, terminy sporządzania bilansów, planów finansowo-gospodarczych i inwestycyjnych oraz tryb ich zatwierdzenia, jak również sposób podziału zysków lub pokrycia strat, zasady tworzenia funduszy specjalnych oraz sposobu ich użycia i depozytowania ustalają odrębne przepisy, rozporządzenia i zarządzenia właściwych władz.

§ 16. 1. Minister Żegluga wykonuje stałą kontrolę całokształtu działalności przedsiębiorstwa, która dotyczy w szczególności:

- a) zgodności działania przedsiębiorstwa z planem finansowo-gospodarczym,
- b) przestrzegania obowiązujących przepisów rachunkowych,
- c) przestrzegania wytycznych i poleceń władz nadzorczych.

2. Kontrola działalności przedsiębiorstwa, przewidziana przepisami specjalnymi, dokonywana będzie zgodnie z tymi przepisami.

Rozdział IV.

Likwidacja i przekształcenie przedsiębiorstwa.

§ 17. Likwidacja lub przekształcenie przedsiębiorstwa następuje na podstawie zarządzenia Ministra Żegluga, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

237.

ORZECZENIE Nr 6

MINISTRA GÓRNICWA I ENERGETYKI ORAZ MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 20 stycznia 1950 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) i § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) wraz z późniejszymi zmianami,

orzeka się:

Przedsiębiorstwo firmy „Warszawskie Towarzystwo Kopalni Węgla i Zakładów Hutniczych — Spółka Akcyjna — Warszawa” przechodzi na własność Państwa.

Przedsiębiorstwo to umieszczone zostało w drugim wykazie (lp. 6) przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr 98, poz. 182 z dnia 30 września 1946 r. na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 30 sierpnia 1946 r. i co do przedsiębiorstwa tego po przeprowadzeniu postępowania, określonego w podanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., zapadło postanowienie Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 30 grudnia 1949 r. Nr I. B. 12/49 o przedstawieniu wniosku co do wydania orzeczenia o przejęciu tego przedsiębiorstwa na własność Państwa.

Przedsiębiorstwo niniejsze przechodzi na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER GÓRNICWA I ENERGETYKI R. Nieszporek
MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO K. Żemaitis
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

238.

ORZECZENIE Nr 10

MINISTRA HANDLU WĘWNETRZNEGO

z dnia 12 stycznia 1950 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) i § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212),

orzeka się:

Na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa 2 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwo, wymienione pod lp. 1 załącznika, umieszczone zostało w wykazie przedsiębiorstw, ogłoszonym w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw, zaś przedsiębiorstwo, wymienione pod lp. 2 załącznika, umieszczone zostało w wykazie przedsiębiorstw, ogłoszonym w Monitorze Polskim na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, i co do przedsiębiorstw tych, po przeprowadzeniu postępowania określonego w powołanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., zapadły postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o przedstawieniu wniosku co do wydania orzeczenia o przejęciu tych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Przedsiębiorstwa firm wymienionych w załączniku przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER HANDLU WĘWNETRZNEGO T. Dietrich
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr